

entegrasyonun ön planda tutulması, ülke ihtiyacı enerjinin yerli kaynaklardan karşılanması, aramadan uç ürüne kadar her aşamada ileri teknoloji kullanımının artırılması, sektörde çevre dostu teknoloji ve yöntemlerin kullanılması, madencilik süreçlerinde ya da sonrasında çevrenin korunmasına ya da yenilenmesine yönelik önlemlerin alınmasını amaçlayan ve gerek madencilik mesleğinin gelişmesi gerekse üyelerinin meslek onurları ile hak ve yetkilerinin sağlanması ve korunmasına yönelik etkinlik ve girişimlerde bulunmaktadır.

Bugün 100. yılını kutladığımız mühendis mimar örgütlülüğünün en önemli parçalarından birisi de 12.000' i aşan üye sayısı ile TMMOB Maden Mühendisleri Odası'dır. Bu yüzyıllık dilimin yaklaşık 78 yılında örgütlü bir yapı içinde yer alan maden mühendisleri ülkemiz madencilik sektörünün en etkin unsurlarından biri olarak kabul görmüştür. Söz konusu süreçte Maden Mühendisliği örgütlülüğü, her zaman madencilğin bilimsel ve teknik yönünü ön plana

çıkartarak, ülkemiz madencilik sektöründe yaşanan her gelişmeye ilişkin oluşturduğu politikaları, toplumun ortak yararına odaklanmış çözüm önerilerini yine toplumun önüne seçenек olarak koymuştur.

Günümüzde maden mühendislerinin örgütlü yapısı olan Maden Mühendisleri Derneği ve TMMOB Maden Mühendisleri Odası'nın yürüttüğü bu çalışmalarda sahip olduğu etkin üye tabanının katkıları son derece önemlidir. Maden mühendisleri örgütlülüğünün madencilik sektöründe bu denli etkin olabilmesinin arkasında, sahip olduğu bu üye tabanı bulunmaktadır.

Yaşasın Mühendis - Mimar Örgütlülüğü !

Yaşasın Maden Mühendisliği Örgütlülüğü !

TMMOB

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

YÖNETİM KURULU

18 Eylül 2008, Ankara

BOR VE KÖMÜR MADENLERİMİZE SAHİP

ÇIKALIM ...

Ülkemizde 1980' li yıllardan bu yana neoliberal politikalar gereği, IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşların programları uygulanmaktadır.

Bu yanlış politikaların uygulanması sonucu gelir dağılımı uçurumu daha da derinleşmekte, yoksulluk ve işsizlik hızla artmaktadır. Sıcak paraya dayanan ekonomimiz gitikçe büyüyen cari açığı, dışa bağımlılığı ve 500 milyar dolara yaklaşan iç ve dış borçları ile toplumu hızlı bir çöküşe sürüklemektedir.

Bu olumsuz gidişe rağmen Hükümet, Avrupa Birliği'ne sunmak üzere 3. Ulusal Program (UP) taslağı hazırlamıştır. Basına yansıyan 400 sayfa ve 4 bölümden oluşan taslakta, Türkiye'nin 4 yıl içerisinde yapmayı öngördüğü ile taahhütler yer almaktadır.

Buna göre;

Devletin bankacılıktan, hava ve deniz ulaşımından, şeker, tütün ve çaydan, elektrik dağıtımından, çöp toplama ve turizmden elini çekeceği, sağlık, eğitim, savunma, radyo-televizyon yayıncılığı gibi alanlarda payının azaltılacağı belirtilmektedir.

UP taslağında önümüzdeki dönem uygulanacak özelleştirme programına göre devletin "Bankacılık, hava ve deniz ulaşımı, lokomotif ve vagon üretimi, et-balık ürünleri piyasası, şeker, tütün ve çay ürünlerinin işlenmesi, petro-kimya sanayi, malzeme alımı, elektrik dağıtımı, şans oyunları, İMKB, altın borsası, otoyol-köprü işletmeciliği, çöp toplama, telekomünikasyon ve turizm" alanlarından tamamen çekileceği planlanmaktadır. UP'a göre, Ziraat Bankası'nın satış stratejisi belirlenecek, aynı süreçte Vakıflar Bankası da satılacaktır.

Devletin payının azaltılacağı alanlar da,

"elektrik üretimi, su şebekesi, kanalizasyon altyapısı, sağlık, eğitim, savunma, radyo-televizyon yayıncılığı, doğalgaz piyasası, kömür ve diğer maden işletmeciliği" olarak sıralanmaktadır.

Madencilik sektöründe yıllardır yapılan özelleştirmeler ile devletin elinde sadece bor, toryum, uranyum ve kömür sahaları kalmıştır. Bu madenlerden toryum ve uranyum sahalarında üretim yapılmamakta, birçok kömür sahası ise rodövans yöntemiyle özel sektör tarafından işletilmektedir.

Madencilik sektöründe yapılan özelleştirmeler sonucunda; kamu işletmelerine ve kamu tarafından sağlanan hizmetlere el konulmuş, üretimler düşmüş, istihdamda ciddi daralmalar yaşanmış, sektörün Gayri Safi Milli Hasıla'daki payı (GSMH) azalmıştır. Bu olumsuz deneyimlere karşın devletin elinde kalan kömür ve bor madenlerinin özelleştirilmesi çalışmaları yapılan yanlışlardan ders alınmadığının bir göstergesidir.

Sanayimizin ana girdisi elektrik enerjisinin önemli hammaddelerinden biri olan yerli kömür kaynaklarımızın yeterince kullanılmaması, bunun yerine ithal kömür ve ithal doğal gaz dayalı politikalar, enerji arz güvenliğinden de öte ülke güvenliğini tehlikeye düşürmektedir.

Piyasa koşullarının insafına bırakılan enerji politikaları sonucu, elektrik fiyatları hızla yükselmektedir. Son zamlarla iyice yükselen fiyatlar, gelecekte daha hızlı bir şekilde artacaktır. En büyük linyit rezervine sahip olan Afşin-Elbistan sahasındaki C ve D santralleri için yapılan ihalelerde ortalama 17-18 sent /kWh teklif verilmesi bunun açık bir göstergesidir. Tüketici yakın gelecekte, kilovat saati yaklaşık 22 yeni kuruşun üzerinde bir fiyattan elektrik kullanabilecektir.

Hükümet; UP'da, ayrıca diğer maden işletmeciliğinden de devlet payının azaltılacağını öngörmektedir. Burada söylenmek istenen bor madenidir, ancak kamuoyunun bu konudaki hassasiyeti nedeniyle açıkça belirtilmemiştir.

Daha önce de bu tür girişimler olmuş, fakat başta Odamız olmak üzere kamuoyunun müdahaleleri sonucu bor madenleri kamu-

nun elinde kalmıştır. Uluslararası şirketlerin uzun zamandır bor madenlerinin peşinde olduğu bilinmektedir. Rio Tinto ya da US Borax da bor madenimiz ile ilgilenmektedir. Şirket, Avustralyalı uzantısı firma sayesinde bu amacına ulaşmak istemektedir.

Başbakan Erdoğan, Avustralya'da "Etibank'ın özelleştirileceğine" ilişkin açıklamalar yapmış ve Devlet Bakanı Kürşad Tüzmen, 2005 yılının Haziran ayında yapılan Avustralya gezisinde, BHP-Billiton yöneticileriyle görüşmüştür. Tüzmen basına yansıyan açıklamasında, "BHP-Billiton'un, Türkiye'nin borunun zenginleştirilmesine talip olduğunu, Türkiye'de yatırım yapmak istediğini" söylemiştir. Billiton'un bu ilgisinin karşılıksız kalmayacağını sinyalleri de o dönemde verilmiştir. Tüzmen, açıkça bu firmalara destek vereceklerini belirtmiş, madencilik sektörüne yabancı sermayeyi çekmek istediklerini söylemiştir.

Türkiye-Avustralya Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunması Anlaşması'nın 1'inci maddesi de, Tüzmen'in açıklamalarını doğrular niteliktedir. Anlaşmanın 1. maddesi şirketin dünya bor rezervlerinin yüzde 70'ine sahip Türkiye'nin borlarını işletmek istediğini içermektedir. Madde "Avustralya'nın anlaşmayı imzalamasının nedenleri" arasında yer almaktadır. 15 yıllık süreci kapsayan anlaşmada, Avustralyalı şirketlere çeşitli imtiyazlar sağlanacağı belirtilmektedir.

1800'lü yılların sonlarından itibaren bor madenleri üzerinde oynanan oyunlar bugünde sürmektedir. Gelecekte daha da önem kazanabilecek olan bor madenlerimiz başta olmak üzere, kömür ve tüm madenlerimize sahip çıkmak bir yurtseverlik görevidir. Bu konuda herkesi duyarlı olmaya davet ediyoruz.

Maden Mühendisleri Odası olarak, bu konuda üzerimize düşen görevi yapacağımızı kamuoyuna bir kez daha duyuruyoruz.

TMMOB

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

YÖNETİM KURULU

17 Eylül 2008, Ankara